

[Indenrigsministeren.]

at forbeholde et af sine Børn eller Svigerbørn Ret til ved hans egen Fratræden at faa Bevilling til at drive vedkommende Apotek under Forudsætning af, at den paagældende i øvrigt opfylder Betingelserne for at kunne drive Apotek. Benyttelsen af denne Ret skulde dog modsvares af et Afslag i Erstatningssummen paa 10 pCt. Denne Bestemmelse er, i øvrigt efter meget stærke Ønsker fra Apotekernes Side, ændret i Folketinget, saaledes at Forbeholdet nu ogsaa kan gøres gældende til Fordel for en Indehavers Enke, der i øvrigt opfylder Betingelserne, og Benyttelsen skal ikke straks vederlægges med et Afslag i Erstatningsløbet. Men det bestemmes nu, at den, der har Ret til at fortsætte Driften efter den tidligere Indehavers Fratræden eller Død, skal fremsætte Begæring inden 6 Maanedes Forløb, og vedkommende skal da ved sin Tiltræden til Afviklingskassen svare 15 pCt. af Erstatningssummen.

Jeg skal derefter vende mig til de Ændringer, der vedrører Apotekerordningen som Helhed. I det oprindelige Lovforslag var der indføjet en Bestemmelse om en Aldersgrænse paa 75 Aar for Apotekere og paa 52 Aar for Farmaceuter ved Opnaaelse af deres første Privilegium, idet begge disse Aldersgrænser først skulde træde i Kraft efter en vis Overgangsperiode. I Folketinget er der gennemført den Ændring, at Aldersgrænsen for Apotekere nu er nedsat til 70 Aar, og for Farmaceuter ved deres Opnaaelse af første Privilegium til 50 Aar, men i Henhold til § 62 naas der først ned til disse Aldersgrænser gennem en lang Overgangsperiode, idet Aldersgrænsen for de første 10 Aar fastsættes til henholdsvis 75 og 55 Aar, hvorefter Aldersgrænsen nedsættes med 1 Aar hvert tredje Aar, indtil de fastsatte Aldersgrænser af henholdsvis 70 og 50 Aar er naaet, saaledes at man først naar ned til disse sidstnævnte Aldersgrænser efter 25 Aars Forløb.

Der er endvidere i Folketinget indtørt en mindre Forbedring i de foreslaede Pensionsforhold for Farmaceuter, idet Pensionen til disse og deres Enker fastsættes til henholdsvis 2 000 og 1 400 Kr. mod 1 800 og 1 200 Kr. i det oprindelige Lovforslag. I Folketinget indsattes endelig i § 2 en Bestemmelse om Oprettelsen af et saakaldt Forfremmelsesraad, der træder i Virksomhed ved Overdragelse af Apotekerprivilegier. Ansøgningerne til et Privilegium skal fremtidig forelægges dette Forfremmelsesraad, som skal bestaa af 2 Medlemmer, hvoraf det ene vælges af Apotekernes Organisation og det

andet af Medhjælpernes Organisation. De paagældende vælges for 3 Aar ad Gangen. Forfremmelsesraadet skal afgive til Sundhedsstyrelsen en af fornøden Begrundelse ledsaget Indstilling af 5 af Ansøgerne i Nummerorden; derefter afgiver Sundhedsstyrelsen til Indenrigsministeriet sin Indstilling, og sammen med denne fremsendes Raadets Indstilling.

De saakaldte Hospitalsapoteker, som der findes Regler om i Lovforslagets § 22, var der i det oprindelige Lovforslag givet Ret til at tilberede Lægemidler ikke blot til de paa vedkommende Anstalt til Behandling liggende Patienter og til Anstaltens Personale, men ogsaa til Patienter og Personale paa andre tilsvarende Anstalter. Efter Folketingets Affattelse er denne sidste Ret nu begrænset til at omfatte Patienter paa og Personale ved andre under samme Institution hørende eller indenfor samme Købstad eller Sognekommune som Hospitalsapoteket beliggende Anstalter. I denne Forbindelse skal jeg ogsaa fremhæve en Bestemmelse, som i Folketinget indsattes i § 29, 2det Stykke, hvorefter Indenrigsministeren efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen kan paabyde den, der driver et Apotek, til Hospitaler og Anstalter i Apotekets Opland at levere de Apotekerne forbeholdte Varer, saaledes at de betales efter særlige Medicintakster, fastsatte bl. a. under Hensyn til Leverancens Størrelse. Hensigten med denne Bestemmelse er at fremme Rabatordninger med Hensyn til Medicins Levering fra de almindelige Apoteker til Hospitaler. Som oftest vil en saadan Ordning sikkert let komme i Stand, ligesom Tilfældet er nu, men hvor der maatte opstaa Vanskeligheder derved, vil Spørgsmaalet altsaa kunne afgøres af Indenrigsministeriet. I Forbindelse med denne Bestemmelse maa ses en Bestemmelse, der er indsat i Afgiftslovens § 3, der fastsætter, at saafremt et Apotek efter Overenskomst leverer til et Hospital, saaledes at der ydes Rabat paa denne Leverance, og Leverancen medfører, at Apoteket kommer til at svare Omsætningsafgift efter en højere Procentsats, skal der kun svares Afgift af det halve af det Beløb, hvormed Omsætningen paa Grund af denne Leverance kommer til at overstige den Afgiftsgrænse, som havde været nærmest over Apotekets Omsætning, saafremt det ikke havde haft Leverancen. Der gives altsaa, naar en saadan Rabatordning etableres, en Lempelse i det paagældende Apoteks Afgift til Apotekerfonden, som medfører, at Apoteket faar Mulighed for at give en noget større Rabat end ellers.